

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

Nagy-Britannia, Cambridge, 2010 Nyár
Szakmai gyakorlat
Kardos Bálint

Ipari termék és formatervező harmad évfolyamos mérnökhallgató vagyok, és három hónapot töltöttem Cambridge-ben szakmai gyakorlatomat végezve.

Cambridge régi egyetem város, Londontól körülbelül 80km-re fekszik, történelme egészen a római korig nyúlik vissza, jelenleg Cambridgeshire megye adminisztrációs központja. A Cambridge-i Egyetemet 1209-ben alapították, így a világ egyik legidősebb egyeteme. Az egyetemet 31 college alkotja, ezért nevezik kollegiális egyetemnek Oxforddal egyetemben.

Cambridge jellegét alapvetően meghatározza, hogy egyetemi város, ebből következően a nagyobb épületek szinte teljes mértékben az egyetem részét képezik és ezek az egész várost behálózzák. A város magját többségében középkori épületek alkotják, amelyek nem ritkán 5-700 évesek és jelenleg is használatban vannak. A település hangulata nyugodt, méltóságteljes és erőteljesen érződik rajta a nemzetközi kutatási központ jelleg. Mivel a világ legjobb egyeteméről beszélünk, hiszen az első helyen találjuk: (QS World University Rankings, illetve Times magazin 2010-es rangsorán, olyan egyetemeket előzve meg, mint a Harvard, Yale, MIT vagy az Oxford). Ezek alapján érthető, hogy a világ legjobb kutatóinak és tanárainak nyújt kutatási és oktatási helyszínt a Cambridge-i egyetem. Ennek következménye, hogy a város világviszonylatban is erőteljesen nemzetközi, tehát a város lakossága jelentős mértékben egyezik az egyetemen dolgozókkal és tanulókkal.

Munkámat az egyetemen belül az Engineering Department-ben (Mérnök kar) és azon belül is a Engineering Design Centre-ben kezdhettem meg. Az EDC komoly munkakapcsolatokat ápol több világszínvonalú vállalattal, mint a Boeing, vagy a Rolls-Royce. Ennek eredményeképpen a Cambridge-i hallgatóknak van lehetőségük az említett vállalatoknál szakmai gyakorlatukat végezni, amelyek felhívásait a folyosókon elhelyezett hirdetőfelületeken is láttam. Ezeket a hirdetőtáblákon egyébként még olyan cégek is keresik leendő munkatársaikat, mint a Google.

Megérkezésem másnapján már be is mutattak közvetlen munkatársaimnak Dr. Sam Waller-nek (Research Associates) és Dr. Ian Hosking-nak, (Senior Research Associates) akik az Inclusive Design csoport vezető tagjai. A kétórás projekt ismertetés után meg is kezdhettem a munkámat saját dolgozóasztalomnál. Az ott dolgozók nagyon kedvesek és barátságosak voltak, szinte mindenki odajött a következő napokban bemutatkozni és egyúttal érdeklődni felőlem. Így megismerkedtem perzsa, indiai, kanadai, amerikai, koreai, ghánai, mexikói, német, francia és természetesen angol kutatókkal és mérnökökkel. Az első héten a hivatalos ügyintézés is megtörtént, az egyetemmel kapcsolatos szolgáltatásokról tájékoztató anyagokat kaptam, így az éttermekről, kondicionáló teremről és egyéb számomra elérhető lehetőségekről. Térképeket és e-mail címlistákat is kaptam, ezen kívül saját Cambridge-i Egyetemi e-mail címet, internetelérést biztosító felhasználó nevet és jelszót, illetve egy védett internet elérési módot, amelyet a világ bármely pontjáról használhattam és a maximális biztonságot biztosította számomra. Az épületben való mozgáshoz és belépéshez

elengedhetetlen arcképes igazolványt is kaptam, amely az ajtók nyitását tette lehetővé. Emellett a 31 college-ba való belépésre is jogosított /ingyen/, valamint a turista látogatási időközön kívül is használhattam. Ezek után még meghallgattam egy munkavédelmi kurzust is, kitöltöttem néhány papírt és ezzel hivatalossá vált egyetemi tartózkodásom.

Az egyetemen dolgozó kutatókkal teljesen megegyező munkakörnyezetet kaptam, asztallal, lappal, nagyméretű, a tervezéshez szükséges képernyővel, szkennelvel és minden egyéb eszközzel és perifériával ellátva, amire csak szükségem volt. Az EDC-nek saját konyhája van, ami minden ott dolgozónak rendelkezésre áll, a karon, a büfében, ingyen kávé és tea is elérhető. A projektem első három hetes része a design process-nek (tervezés folyamata) a vizualizációjának kidolgozása volt. A projekt egy teljesen valós projekt volt és nem gyakorlás, vagy az oktatásom volt vele a cél, amiből természetesen következik, az hogy a legtöbbet így lehetett „éles” feladaton keresztül tanulni és fejlődni.

Erről a területről számos szakirodalom áll rendelkezésre, tehát nagy kihívás volt, minden eddiginél tökéletesebb, jobb megoldásokat találni, összhangban minden, igen magas helyi szakmai elvárásnak megfelelően. Maga a munkaidő nem volt megszabva, az időm beosztása az ott dolgozó kollégákhoz hasonlóan rajtam múlt, viszont ezt két ki nem mondott, de magától értetődő szempont befolyásolta: tökéletes munkát kellett produkálni a határidők betartásával. Úgy gondolom ez a munkafilozófia az egyik legfontosabb, amit érdemes lenne itthon is jobban alkalmazni, munkáltató és munkavállalói oldalról egyaránt. Feltehetőleg az egész mérnök karon de az Engineering Design Centre-en belül egész biztosan én voltam a legfiatalabb és egyedül nekem nem volt legalább Master diplomám. Ebből fakadóan számtalanszor tették fel nekem a kérdést, hogy a Phd-et készítem-e itt a karon. A kollégákhoz képest való „lemaradásomat” szorgalommal próbáltam pótolni és ha a munka úgy kívánta, a lehető legtovább maradtam bent, így a napi 10-12óra munka sem volt ritka meglepő. A cambridge-i mércével is legszorgalmasabb kutatók, vagy Phd-et készítő hallgatók hétvégenként is bejárnak.

A projekt folyamata során nagy szabadságot kaptam, (ami némileg meg is lepett engem), számos kulcsfontosságú kérdésben dönthettem. A munkafolyamat általában az alapkonceptió egyeztetésével kezdődött és legalább napi egy „meeting” szolgált a visszacsatolásra és az új irányvonalak kijelölésére. A munka folyamatától függően, általában papíron rajzban kezdünk el vázlatokat készíteni majd tértünk át az elektronikus tervkidolgozásra. A terveket a tervezési központban dolgozó kutatókkal teszteltük, majd az EDC igazgatójával P. John Clarkson professzorral is konzultálunk, aki a supervisor-om is volt egyben.

A harmadik hét végén a projektem sikerrel lezárult, s ekkor kértem lehetőséget a munka folytatásához, amit szerencsére meg is kaptam, így egy nagyobb és hosszabb távú projektbe kezdhettem. Azt a feladatot kaptam, hogy az Inclusive Design honlap és az ehhez tartozó és a jelentős mértékben ezzel megegyező könyvben található összes képet, ikont, ábrát, diagrammot elkészítsem, a meglévőket fejlesszem és az egészet az új koncepcióval összhangba hozzam.

A három hónap alatt, rengeteg élménnyel, tapasztalattal lettem gazdagabb és úgy hiszem, hogy az ebben a kiváló intézményben megszerzett ismeretet, tudást, nem cserélném el semmilyen másikkal. A projekt alatt megtanultam, multikulturális munkakörnyezetben dolgozni a világ egyik innováció szempontjából (is) élen járó csapatának tagjaként, ami nagyon inspiráló volt és jelenleg is az. Remélem mihamarabb látható lesz a munkám a Cambridge-i Egyetem www.inclusivedesigntoolkit.com honlapján.

Mint már említettem a kollégák nagyon barátságosak, szerények és segítőkészek voltak, nem egyel jó barátságot is sikerült kötnöm. Így meghívtak az EDC dolgozói által hagyományosan üzött, péntek délutáni futballra is, ami igen jól esett az egész hetes „agymunka” után. Ezen kívül meghívást kaptam az EDC dolgozói számára rendezett, igen

színvonalas és reprezentatív kerti partira, amelynek a hangulatát az is nagyban emelte, hogy egy több száz éves épület kertjében került megrendezésre.

A munkám utolsó napján, az egyik kolléga hívta fel a figyelmemet arra a szokásra, hogy az EDC-ben dolgozókat, ha befejeződött projektjük, el szokták búcsúztatni.. Így munka után erre is sort kerítettünk a közelebbi kollégák jelenlétében, és igen megható volt számomra kedvességük.

Úgy érzem, igazán megbecsülték a munkámat és úgy köszöntünk el, hogy tartjuk a kapcsolatot. Remélem, sok hasonló projektben tudok még majd részt venni és dolgozni hasonló kvalitású kollégákkal.

Néhány dolgot még általánosságban azoknak, akik szakmai gyakorlatot vagy egy tanulmányi időszakot kívánnak külföldön tölteni.

Az egyik kulcskérdés a szállás, amit az esetek többségében a helyszínen kell intézni és ez biztonságosabb is hiszen így le tudjuk ellenőrizni, hogy mit kapunk a pénzünkért. Ennek természetesen meg van az a hátránya, hogy ha nem egy nagyvárosról van szó, akkor akár több hétig is eltarthat egy megfelelő szállás megtalálása. A cambridge-i szoba árak (de ez Angliára általában is igaz) heti 80 fonttól indulnak de az átlag inkább 100-150 font között vannak. Sok esetben minimum egy hónapot kell maradni és egy hónap kauciót is, ki kell fizetni de, előfordul a heti fizetés is minimum két hét kaucióval, illetve olyannal is találkoztam ahol hat hónap volt a legrövidebb lehetséges idő.

Az árak alapvetően átlagban 3-4szer drágábbak az itthonihoz képest. Ez nem igaz az elektronikai cikkekre, amik ugyan az Egyesült Államok bélihez képest drágák, de néhány esetben a magyar árak alatt is lehetnek. Az élelmiszer árak igen eltérőek, alapvetően 2-3 szoros árral kell számolni az itthonihoz képest, de itt is megtalálhatóak az olcsóbb termékek amik minőséget tekintve a Magyarországon megszokott közép és felsőbb kategóriába tartoznak viszont angliai viszonylatban olcsónak számítanak.

Cambridge-ben az emberek 90%-a kerékpárral közlekedik, nagyon fejlett a közlekedési kultúra, biztonságosan lehet közlekedni bármely közúton és a kerékpáros hálózat is jól kiépített. Lehet kerékpárt bérelni, de venni is viszonylag kedvező áron, hosszabb időre mindenképp megéri. A tömegközlekedés a hagyományos emeletes busszal történik, aminek csak a napi korlátlan jegyárát ismerem, ami körülbelül 3-4 font. Londonban lényegesen különböző a közlekedés, a Budapesti árnál jelentősen drágább, de ha vonattal utazik valaki Londonba és egyben veszi meg a vonat jegyet és a napi metrójegyet, akkor jelentős kedvezményt lehet kapni, ami nagyon megéri.

Mindenkinek ajánlom, hogy éljen a lehetőséggel és külföldön végezze a szakmai gyakorlatát, hiszen így nagyobb a kihívás, de a befektetett munkának a megtérülése óriási haszonnal járhat.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Kokasné Palicska Livia Tanárnőnek és Szűcs Ágnes Tanárnőnek a támogatásban és segítségben.

Cambridge-i utcakép

Egyetem

Court